

DENNÍ TICHÁ CHVÍLE
s evangeliem pro mše sv. tohoto týdne

neděle 25. 10. Mt 22,34-40

- Na rozdíl od Starého zákona, který reguloval chování do podrobností, odpovídá náš Pán na záludnou výzvu jednoduše. Doplnující otázky již nejsou třeba.

pondělí 26.10. Lk 13,10-17

- Ježíš boří konvence: mluví se ženou, dotýká se jí. Představený synagogy to těžce nese. Jak reaguji já na Boží znamení, která se neshodují s mými představami? Nežárím?

úterý 27. 10. Lk 13,18-21

- Stačí nepatrné množství a Boží království se šíří. Nemám malou víru v Pánovo slovo, když zaznamenávám klesající počet jeho následovníků v mé zemi?

středa 28.10. - svátek sv. Šimona a Judy Lk 6,12-19

- Náš Pán vyvolil svých Dvanáct po noci, kterou strávil v modlitbě. Dokážu s Ježíšem bdít a modlit se za nástupce apoštolů ustanovené v mé vlasti?

čtvrtek 29.30. Lk 13,31-35

„Požehnaný, který přichází ve jménu Páně,“ se i dnes objevuje tam, kde bychom jej nečekali. Ztotožněný s uprchlíky, týranými dětmi. Ani dnes jej nechceme přijmout v této podobě.

pátek 30.10. Lk 14,1-6

- Z Ježíšovy přítomnosti neměli radost, ale „dávali si na něho pozor.“ Kéž takový nikdy nejsem! Ani ve vztahu k církvi...

sobota 31.10. Lk 14,1,7-11

Láska k Pánu ať spočívá v radosti z jeho přítomnosti. Ani nemusím lpět na nejbližším místě u něj. Model pro uspokojivé vztahy v církvi!

Připravilo Pastorační středisko Arcibiskupství pražského

Co je nejdůležitější a největší přikázání?

V dnešním evangeliu slyšíme, jak k Ježíši přichází jeden znalec Zákona s úmyslem přivést ho do úzkých. Ptá se, které přikázání v Zákoně je největší. Podle zákoníků měla všechna přikázání stejnou hodnotu, protože pocházela od Boha a Mojžíše, a proto musí mít stejnou důstojnost a vážnost. Je to tedy otázka velice lstivá.

Pán na ni ale odpovídá božsky dokonale: Cituje přikázání lásky k Bohu a bližnímu a říká, že na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i proroci. Všechna přikázání jsou rozvedením těchto dvou. Touto odpovědí pomáhá Pán i nám poznat, co je nejdůležitější pro náš život na této zemi. I jaké je naše poslání: Milovat Boha a bližního. To je totiž ten pravý způsob, jak žít náš život dobře.

Max Kašparů ve své knížce *Malý kompas víry* v kapitole o 2. přikázání píše: „Bůh má i jiná než vlastní jména. Jménem Božím je i Lásky, Pravda, Spravedlnost. Brát tato jména zbytečně znamená pohrdat obsahem lásky, pravdy, spravedlnosti.“

Jak by světu, společnosti i nám samotným pomohlo, o kolik problémů by bylo méně a jak by i nám bylo lépe, kdybychom tyto hodnoty a Boha, který je jejich pramenem, měli rádi a brali je vážně.

To potvrzují i mladí italsí manželé Petrillovi. Prožili na první pohled těžký životní příběh. Měli dvě děti, které jim zemřely krátce po narození. Nakonec zemřela i maminka, když se rozhodla odložit vlastní léčbu rakoviny, aby donosila a porodila třetí děťátko. Všim ale prošli díky lásce k Bohu a sobě navzájem. Vše velmi pěkně popisuje kniha: *Smrt nemá poslední slovo*, již vřele doporučuji ke čtení. V ní mimo jiné říkají: „Nejsme lidmi proto, abychom dosáhli úspěchu v práci, měli pěkný dům, dobré zdraví nebo pověst. Jsme lidmi, abychom milovali. - Rodíme se z aktu lásky; žijeme, abychom milovali a byli milováni, a umíráme, abychom poznali pravou Boží lásku. Cílem našeho života je milovat a být neustále připraven učít se milovat ostatní tak, jak jen Bůh ti to může ukázat a naučit tě to.“

Obě citovaná svědectví potvrzují, že cesta lásky k Bohu a bližnímu je tím pravým způsobem, jak prožít život dobře a navíc jak za sebou zanechat ve světě dobrou stopu. To nakonec potvrzuje svým jednáním i sám Kristus. Přestože za ním znalec Zákona přichází se zlým úmyslem dostat ho do úzkých, odpovídá mu tak, že se může zamyslet nad svým jednáním a může se změnit. Pán má rád i tohoto znalce Zákona a zve i jeho, aby nepromarnil svůj život zlem, ale vydal se na cestu dobra a lásky, která ho může učinit šťastným a svět lepším.

Dovolme proto dnes Kristu, aby přišel i k nám, aby nově vstoupil i do našich životů. Dovolme mu, aby i nám řekl: „mám tě opravdu rád,“ a nechejme si od něj pomoci k životu v lásce. Můžeme to udělat naprosto konkrétně: Máme například problém někomu odpustit? Dovolme Ježíši, aby do naší neschopnosti nebo neochoty vstoupil a pomohl nám.